

оригинала се нарича, между другото се унищожавала ангарията, забранявало се на господаритѣ да се отбиватъ въ кжщитѣ на чифчиитѣ си за почивка и забавление, постановявало се разпритѣ между чифликъ-сайбиитѣ и земледѣлцитѣ да се уреждатъ само отъ държавнитѣ сѣдилища и се узаконявало господаритѣ да получаватъ отъ селянитѣ, като наемъ за имотитѣ си, една девета часть отъ всички земни продукти, а

3.

Строго е забранено на господаритѣ да взиматъ, или на друго да даватъ бащинията на селянина, или часть отъ нивата, или ливадата, или пѣкъ заетото и оградено мѣсто, които впадатъ въ неговата бащиния.

Така сѣщо нито господарьтъ, нито нѣкой другъ въ негово име не смѣе да се ползува отъ оная нива, която селяниньтъ очисти и приготи за орань: нито пѣкъ може тази нива да даде на други селянинъ подъ наемъ на изполища, пасбище или другоаче. Сѣщо не смѣе, нито дърва да сѣче, нито трѣва да събира отъ ливадата, която селяниньтъ подигне на своята бащиния.

4.

Всѣки селянинъ е длъженъ да дава на господаря всѣка година девета часть отъ своитѣ приходи за наемъ на своята земя. Изминатъ ли двѣ години, а той безъ основателни причини не заплати на господаря опрѣдѣления деветькъ отъ земята, господарьтъ може чрѣзъ властѣта да му вземе земята и да я даде на друго между сжщитѣ селяни и подъ сжщитѣ условия. Но ако се случи селяниньтъ да изгуби сѣмето или воловетѣ си и вслѣдствие на това не е въ състояние да обработва земята за една или двѣ години, докато не си набави волове и други потребности, нуждни за земледѣлието, господарьтъ въ никой случай не ще може да му забрани, ако иска да се съдружи съ нѣкой отъ съселянитѣ си, или съ нѣкой чужденецъ, за да работятъ заедно земята, та да се не изгуби царскиятъ десетькъ, нито нѣкъ господарскиятъ деветькъ.